

שבת האריז"ל

אעפ"י שאינו תלמיד חכם ראוי לקום מפניו, אך מי שהוא פחות מששים, אין ראוי לקום מפניו, אלא אם כן הוא חכם שקנה חכמה. ולכן ר"ת של "מפני שיבה תקום" הוא מש"ת. פרוש, משתין שנין ואילך.

"וכי תבואו אל הארץ ונטעתם וכו'" – אמר הקדוש חיים ויטאל זלה"ה, כי יש לאדם חמישה מיני נפשות, כידוע, נפש הדומם, נפש הצומחת, נפש החי, נפש המדברת, ונפש השכלית. הארבעה נמצאים אפילו באומות העולם, אבל נפש החמישית שהיא נפש השכלית, לא זכו בה כי אם ישראל לבד, וכל אלו רמזם דוד המלך ע"ה, בה' פעמים שאמר ברכי נפשי. (ש הפסוקים, הליקוטים)

דרכי האריז"ל. (שערות הראש)

א' הנה כל שערות הראש הם כוחות הדין, ולכן ראוי להעבירם מעל הראש. אומנם כיון שדינים הם צורך גבוה, והם מכלל קיום העולם, והעולם צריך להם. לכן אין ראוי להעביר כולם, ולכן משיירים את פאה הראש.

ב' אחיזת חיות שורש הדינים, הוא בנקבה. ואם נעביר הדינים גם מראש הנקבה יתבטלו לגמרי, ולכן האשה אינה מגלחת ראשה, ואדרבה מגדלת שער ראשה כנודע להשאיר שורש אל הדינים.

ג' בענין שיעור הפאה, היה נזהר מאד מורי האריז"ל, לשייר כל השערות אשר בצדעים, שהוא כל השערות שיש בין האוזן לאותו המקום החלק שאין בו שער, מכאן ומכאן בשני צדדי הראש. וגובה הפאות שיעורם עד מקום שיגביה ראש האוזן למעלה, ועד המקום שיגיע שם ראש האוזן נקרא פאה בבחינת הגובה. ואף אם היו שערות הפאות גדולים מאוד וארוכים, לא היה חותכם במספרים, רק עד יגדלו ויתארכו וידלדלו וירדו ויכנסו למטה בגבול שערות הזקן, ואז היה חותכם ומקצרים במספרים, לפי שמה שמשתלשל משם ולמטה אינו נקרא פאת הראש.

ד' האריז"ל היה נזהר מאוד, שלא לחתוך שער הזקן כלל, לא בתער ולא במספרים, לא למעלה ולא למטה ולא בשום מקום מן הזקן, ואפילו למטה תחת הזקן, באותם שערות קטנים החופפים על הגרון ממש. אבל שער שבשפה העליונה, המעכב את האכילה היה קוצצו במספרים.

ה' ולא עוד אלא שהיה אומר האריז"ל, שאיסור גדול מאד הוא לעקור או לתלוש בידו אפילו שער אחד בלבד בכל מקום זקנו, כי הם צינורות של שפע. ולכן צריך האדם ליזהר שלא ישים ידו בזקנו למשמש בה, כדי שלא יעקור ויתלוש איזה שער. והיה אומר שבכל פעם

אין לקרוא בשפ"א בזמן התפילה וקס"ת.
לכבוד רבנו הגדול מר"ן ר' עובדיה יוסף בן גורגיה
זצוק"ל.

פרשת אזורי מות - קדושים - התש"פ.

זמני כניסת ויציאת השבת.

ת"א	י"ב	י"ג
18: 56	18: 44	כניסת שבת -
19: 54	19: 56	יציאת שבת -
20: 45	20: 48	רבנו תם -

פניני הפרשה.

"איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי וגו'" – דע, כי המחדש חדושי תורה ביום השבת, גורם כבוד גדול לאביו בעה"ב כמ"ש בזהר בפרשת שלח, ולכן סמך פה "איש אמו ואביו תיראו", לכבדם ביום השבת על ידי החדושי התורה, וזהו "את שבתותי תשמרו".

"לא תלך רכיל בעמך לא תעמוד על דם רעך אני ה'" – ירצה, כי רעך (האדם) הוא בדמותי וצלמי ונמצא כי על ידי שפיכות דמים, אתה כביכול, כאילו ממעט דמות העליון הנקרא רעך, ועד שם מגיע פגם עון שפיכות דמים. ואדרבא, ואהבת לרעך כמוך, הוא רעך העליון (קב"ה), ואל תפגום בו ח"ו, וזהו שכתוב אני ה', שהוא רעך, והבן.

"אל תפגו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם וגו'" – דע, כי בהבטה וראיה איש את רעהו עושה רושם, והנשמה בכח הראייה יוצאת להביט, ואם הוא דבר טוב בפועל, ידבק ויתהווה ממנו טוב, ואם הוא דבר רע, גם כן יקח מעצמו ויחליף נשמתו. וזמ"ש "אל תפגו אל האלילים", מפני "שאלהי מסכה לא תעשו לכם", שאם יביטו בטומאה, יהפוך מעצמותו ותעשו לכם רושם ותהיו כמוהו, וכן על דרך זה בהבטה בדבר טוב, כמו שכתוב "והביטו אחרי משה", כי לא היה להם כח לראות פניו, לפי שדיבר הקב"ה עמו פנים בפנים, ומאחוריו היו נהנים, וכן מצינו אצל רבנו הקדוש שאמר שכל מה שלמד מרבו ר' מאיר לפי שראה אותו מאחוריו, וכל שכן אם היה רואה אותו פנים בפנים.

"מפני שיבה תקום והדרתה פני זקן ויראת מאלהיך אני ה'" – דע כי מי שהוא זקן מששים ואילך,

שהדם מזרז ומעמיד על עצמו שלא לגעת בזקנו, יכוין שם "אל שדי" הנרמז שם.

גם היה מורי האריז"ל נזהר מאד, שלא לגלח ראשו אחר שעת המנחה הגדולה, ואפילו בערב שבת לא היה מגלח ראשו, אלא קודם חצות היום דפקא. (ש' המצוות)

מאמרי האריז"ל. תורת הו"ו המשיך

אריב"ל בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספוריה לבדם היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת כסותה וכל האומות יאמרו לישראל מה דורך מדוד, מה תורתכם מתורתינו הלא גם תורתכם ספורים בהבלי העולם אין עלבון תורה גדול מזה ולכן אוי להם לבריות מעלבונה של תורה ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבא בעולם כנ"ל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת וזה עצמו הוא בת קול המכריז בכל יום ונרמז בפסוק קול אומר קרא ועל כיוצא בזה אמרו ג"כ (בספר הזוהר פ' בהעלותך)

והנה בחכמי הפשט עצמם יש ב' בחינות אם הכת שהם יראי ה' ועוסקים בה לש"ש אלא שנשארו בתוך החשך מנעוריהם ולא למדו סודות התורה ומתייראים לגעת בהם באמרם מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו ומי עלה שמים וירד ויגידה לנו מה הם רזיה וסודותיה ועל כיוצא בזה ואל השמים ואין אורם כי גם שהם נפשות חצובות מן השמים אין אורם עמהם ובמחשכים ישבו ומשם לא יצאו ועוד יש כת אחרת והם קצת ת"ח חריפים ומפולפלים עוקרי הרים וטוחנן זה בזה בפלפולם בבית המדרש עליהם נאמר ראיתי את ההרים וגו' רועשים ומתייראים לגשת אל מקום אש אוכלה הם רזי התורה דבריהם כגחלי אש להבת שלהבת ומתייראים פן יצרבו במ צרבת ובלי ספק כי החושבים כך אוילים הם כי לולי שהם חושבים בעיניהם די להם אותה החכמה הפשוטה שידעו בה וכבר הם חכמים לא היו נמנעים מליכנס מפנימיותה ועל כיוצא בזה נאמר ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל

אמר עוד וכל הגבעות התקלקלו כי הגבעות הם הת"ח הבחורים הנקראים גבעות אצל בחי' ההרים הנזכר הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עוסקים בחכמה הזאת ואינם יודעים כי מיראתם ליכנס בה הם נמנעים מלהתעסק בה כנזכר וע"כ גבעות אלו נתקלקלו ולבם שורש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפור בחכמת האמת ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושיה בלבד ע"ד הנ"ל בפ' בהעלותך ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעוה"ב כנזכר שם בזוהר וכבר נתבאר למעלה הסבה כי תורת עוה"ב איננה כפשטה רק על שם עוסקים ברזי התורה וסודותיה וזה שלא בחר בה ולא טרח בעוה"ז מע"ש לא יאכל בשבת ועליהם נאמר הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו וגו' בהיותינו עוסקים בחכמה הזאת כי ע"י תתקרב הגאולה

כביכול לישועה לשכינת עוזו היינו להצמיח במאמר כמ"ש ותושע לי זרועי לי ממש כיבכול וכנ"ל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת כי הכל תלוי בעסק החכמה הזאת ומניעתנו ולהתעסק בה היא גורמת איחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתינו המכונה ונקרא הדר הכרמל כנ"ל כי כל דור שלא נבנה ב"ה בימיו הרי הוא כאלו נחרב בימיו וכל עריו הם ערי יהודה נתצו גם הם וכל הרעה הזאת היא מפני ה' מפני חרון אפו פרוש מפני החכמה הזאת אשר עסקה להורות כי כל התורה שמותיו של הקב"ה וז"ש מפני ה' היא החכמה שאין מתעסק בה וגם ומפני חרון אפו פי' כי אין לו להקב"ה קורת רוח בעולמו אלא כאשר עוסקים בחכמה זו וכמ"ש בתלמוד בכל אותם המעשים של ריב"ז ושל ר"א בן ערך ור"י הכהן כשהיו דורשים במעשה מרכבה ירדה אש שכינתו יתברך סבבה כל האילנות משא"כ בהיותם עוסקים בפשטים. (עץ חיים)

יוזודי האריז"ל

מ'פני עי'בה ת'קום ר"ת "משית" – כתב האריז"ל שטוב לאדם לכוון שם זה ("משית") בכל פעם בהיותו קם מפני תלמיד חכם, או זקן, שיועיל לו מאוד להתחכם בתורה. (ש' המצוות)

ע'בוזי האריז"ל / סיפור.

פעם אחת הייתי מהלך בדרך עם מורי זלה"ה ובא ת"ח והלך לפניו במתכוין כדי שמורי זלה"ה יכבד אותו, וכראות מורי זלה"ה זה, אף הוא מתכוין היה תמיד ללכת אחריו לכבדו, אף אחר שהת"ח הלך לצד אחר. ואמרתי למורי כי חס ושלום נראה כנותן מכשול לפני עור, כי אותו הת"ח לא היה מכיר בערך מורי זלה"ה. והשיב לי מורי זלה"ה כי כיון שהת"ח היה מתכבד בזה, היה הוא מחוייב לחלוק לו כבוד, ולעשות רצונו בכך, ע"ד הלל הזקן שרץ לפני עני בן טובים ג' מילין, כי גם זה בכלל כבוד ת"ח (ש' המצוות)

לכבוד השי"ת ולעילוי שכינת עוזנו בביאת הגואל ובנין בית המקדש לע"נ מתי ישראל ולהבדיל לרפואת כל חולי עם ישראל, ולעצירת המגפה הנוראה. ולזרע קדש של קיימא לכל החשוכי בנים וזוגים הגונים לכל הצריכים ופרנסה טובה ושפע רב ברוחניות ובגשמיות לכלל ישראל. לרפואת : אריאלה בת רבקה, ופרחיה בת רינה, ח' חיים בן שרה, ח' רוני אברהם בן מרים, ח' אביחי נחמיה בן אילנה, מירה בת שבע, מיכל בת בלוריה, יניב בן טובה, הי"ו. לזוגים טובים במהרה לבתיה תמר, שירה, אביגיל, יהודית ברכה, בהוריה, יעל בנות מירה מרים אסתר. אפרת ב' תמר, בני ובנות חיה ושאלתיאל משה. מלכה ב' שמחה. תהילה ושירה ב' אסתר ברכה, נעמי ב' אילנה. לע"נ רבקה בת שושנה, יששכר בן בת שבע, הרב אליהו בן עיישא, ר' דוד בן רחל, נחמה בת' לע"נ הערירים – משה איתן אלון בן חביבה, שרה בת בלומה, אסתר ברוגשטיין בת שרה ת.נ.צ.ב.ה.

למעונינים ללמוד או לפתוח שיעור בתורת האריז"ל נא ליצור קשר יו"ל ע"י כולל ה' אחד הר נוף י-ם עורך ישי ג. הי"ו להקדשות/ לע"נ / לרפואה ותרומות טלפקס 029666012 לקבלת העלון במיל yq131327@gmail.com העלון טעון גניזה

ע'בת ש'לום.